

ONLY A WAR CORRESPONDENT

In de roes van de bevrijding, waarin iedereen de soldaten toejuichte, stond ik ook op de Rijksweg.
In mijn opgestoken hand hield in een in het Engels geschreven brief.

Eindelijk daar kwamen de trucks die richting Amsterdam reden; tussen die colonne ook een jeep en tot mijn verbazing stond een man op om de brief uit mijn hand te pakken.
Een andere soldaat wierp sigaretten en chocolade op de grond. Onderweg naar huis smikkelde ik van de chocolade, de sigaretten gaf ik aan mijn vader. "Sigaretten.... hoe kom jij aan sigaretten?" vroeg vader ongerust.
Maar ik was nieuwsgierig of de soldaat mijn brief kon lezen en meer nog of ik antwoord zou krijgen.
Een dag of tien daarna lag onderstaande brief op de deurmat.

Back in Occupied Germany,
May 18, 1945.

Dear Miss de Beer,

I am one of the men in khaki in a jeep to whom you gave a letter near Bussum after the liberation, and a very charming letter it was!

It is a shame to disappoint you but I must confess I am not a soldier, only a war correspondent, from The Times newspaper in London. Also rather old! All very unromantic, don't you think?

A wonderful thing it was to see the liberation of your country and the joy and relief of the people - and to have your letter on the road! Thank you very much.

All good wishes for the future, to you and your brave, unbeatable country, from

yours sincerely,

Eric S. Phillips